

Sag, burde ikke alene være taknemmelige, men rose os, der staa som Tiendeydere, fordi vi mod at faa $\frac{1}{4}$ ville gaa ind paa fremdeles at betale $\frac{3}{4}$ til Statskassen. Den Side af Sagen, at den store Part af Tienden gaar til at opretholde en Samfunds-institution, har været saa lidt fremme under Forhandlingerne baade tidligere og i Dag, at jeg har Lyst til at minde om, at den store Part af Tienden, som sagt, gaar til Vedligeholdelse af et Samfundsformaal, og at der ikke kunde være noget i Vejen for, hvis dette Forslag ikke blev gennemført, at der kunde komme det Tidspunkt, at Udgifterne til dette Samfundsformaal kunde blive ligelig fordelte paa Samfundet i Forhold til Skatteevnen, saaledes at de ikke kom til at hvile alene paa det tiendeydende Hartkorn.

M. Madsen: Da vi jo nu staa lige over for Spørgsmaalet, om disse Forslag skulle sendes til Landstinget eller ikke, finder jeg ikke nogen Anledning nu til at udtale mig om Forslagenes større eller mindre Brugbarhed eller til at tale om Forslagenes Enkeltheder, idet jeg mener, at de ere tilstrækkelig belyste fra de forskellige Sider. Naar jeg nu har begæret Ordet, er det simpelthen, fordi ingen af mine Meningsfæller, der har udtalt sig, helt har tilfredsstillet mig med Hensyn til den Motivering, med hvilken jeg ønsker, at Forslagene skulle gaa over til Landstinget. Jeg anser det for at være unyttigt for Tiden at tiltræde enten det ene eller det andet Ændringsforslag, fordi jeg tror, at skal der overhovedet komme noget ud af Sagen — og jeg vil pointere, at det ønsker jeg for mit Vedkommende — maa den nu gaa over til Landstinget, og saa maa man se, om Tingene kunne komme til at arbejde sammen og finde en Forstaaelse paa dette Grundlag ved Forbedringer her og der osv. Jeg vil altsaa kun præcisere, at jeg ønsker, at Sagen skal gaa til Landstinget for at faa dettes Mening at vide; thi først da og naar Regeringsforslagene komme frem, der formentlig da ville komme til at foreligge, vil det være muligt at søge at naa en Overenskomst paa det foreliggende Grundlag. Betingelsen derfor er imidlertid, som sagt, at Forslagene blive sendte over, og derfor agter jeg at stemme derfor. Jeg vil ikke undtage det ene eller det andet Forslag, skønt jeg erkender, at der selvfølgelig er en Del i dem, der meget lidt tilfredsstillende mig; paa den anden Side er der adskillige Ting, som jeg, ifølge hele mit Grundsyn, abso-

lut maatte stemme for. Da jeg imidlertid anser det for nødvendigt, at alle Forslagene komme derover, og jeg altsaa anser det for rigtigt at stemme for hele Flokken, som den nu foreligger, for at komme til en Forhandling, gør jeg det, fordi jeg er vis paa, at Forslagene, hvis de to Ting naa til en Forhandling, maa komme tilbage hertil, og der vil da blive rig Lejlighed for mig til at sige min Mening paa alle de Punkter, hvor jeg kunde ønske Forandringer eller Forbedringer. Med disse Par Ord har jeg kun ønsket at fastslaa min Stilling, naar jeg, som sagt, vil stemme for alle Forslagenes Overgang til Landstinget.

Dalsgaard: Hverken den ærede Ordførers (Alberti) Udtalelser til mig, eller det ærede Medlems fra Grenaa (N. Pedersen) Udtalelser, give mig Anledning til yderligere Bemærkninger, da disse Udtalelser ikke staa i nogen virkelig Modstrid med, hvad jeg udtalte. Derimod kan jeg ikke erkende, at det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) har Ret i, at Tiendeejere, der ville holde sig tilbage fra Afløsningen, kunne vente at ville faa Lov dertil paa Grund af det store Tilløb, der vil blive for at faa Tienderne afløste. Der har det ærede Medlem for Vestervig, trods sit meget klare Hoved, set fejl. De Tiendeydere, der komme først til Mølle og have Betingelser for at kunne faa Tienderne afløste, faa dem afløste, uanset om netop de vedkommende Tiendeejere eller Tiendeydere ere nok saa kede af Afløsningen, det tages der ikke Spor af Hensyn til. Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem om Kildebeskatningen, som han holder saa stærkt paa. Jeg har den Frygt med Hensyn til Kildebeskatningen, at den vil komme til at gaa ud over Skyldnerne, og dem søger jeg, saa vidt muligt, at værne om. Det er jo saaledes, at Kurserne paa vore Kreditforeningsobligationer allerede nu i en væsentlig Grad sættes i Udlandet, og jeg er overbevist om, at det vil blive Tilfældet efter stadig større Maalestok. Men naar det er Tilfældet, og da det jo er givet, at i Udlandet betaler man vore Kreditforeningsobligationer efter det Udbytte, de give, saa forekommer det mig, at det er saa klart som, at to og to er fire, at naar vi komme ind paa en Kildebeskatning og altsaa formindske Udbyttet af Kreditforeningsobligationerne, vil den Pris, vi faa for disse Obligationer i Udlandet, i samme Forhold blive mindre, og da Prisen i Indlandet er